

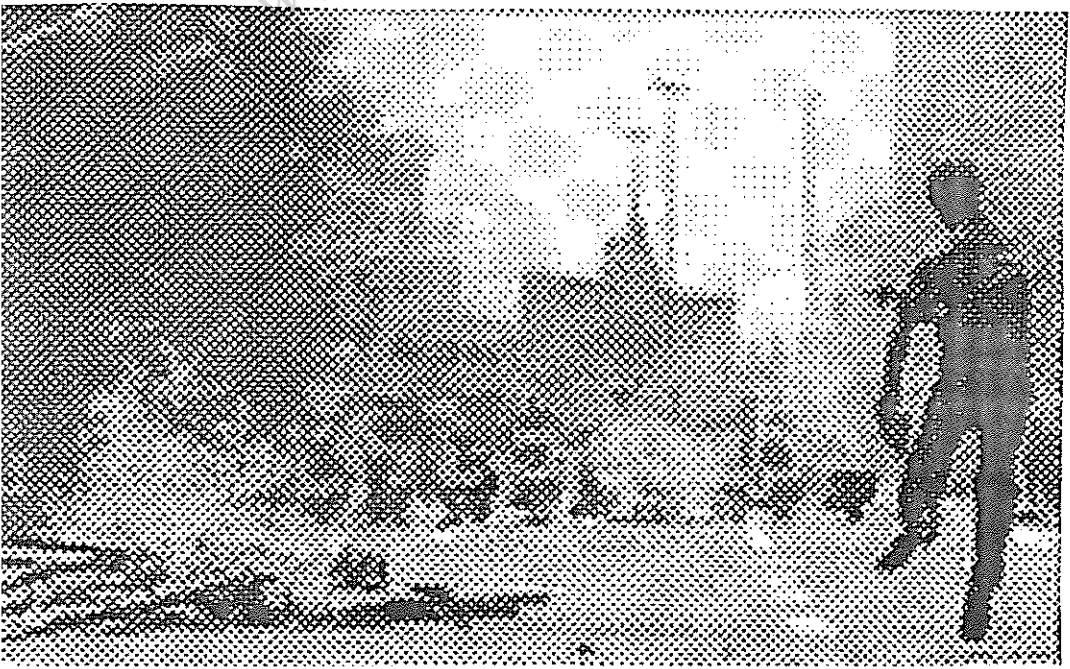
بولتن خبری

اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)

چهارشنبه ۲۳ تیرماه ۱۳۷۸ - ۱۴ ژوئیه ۱۹۹۹

درباره جنبش دانشجویی و رویدادهای جاری

www.iran-archive.com

نقطه عطف در خیزش دانشجویان

تظاهرات سه شنبه ۲۲ تیر ماه، نقطه عطفی در خیزش دانشجویی به حساب می آید. دانشجویان فرامین شورای امنیت ملی و تهدیدات خاتمی و دیگر سران رژیم را به هیچ گرفتند و در خیابانهای تهران به تظاهرات پرداختند. دوشنبه رادیو و تلویزیون مرتباً اطلاعیه شورای امنیت را پخش میکرد و برای دانشجویان خط و نشان میکشید. دوشنبه شب نیروهای انتظامی و انصار حزب الله حمله خونین دیگری را علیه تجمعات دانشجویان براه انداخته و صدها تن را زخمی و دستگیر کرده بودند. اما هیچ یک از این حملات مستاصلانه مرتجعین، عزم دانشجویان مبارز را سست نکرد. سه شنبه تا حوالی ظهر، بیش از پانزده هزار دانشجو و جوانان همدوش آنها در خیابانهای مرکزی تهران تجمع کردند. رژیم هزاران نفر از افراد پلیس ضد شورش، نیروهای امنیتی و اوباشان انصار حزب الله را به گوشه و کنار پایتخت فرستاد. هلیکوپترها بالای سر تظاهرکنندگان به پرواز درآمد؛ مزدوران با باتوم و گاز اشک آور قصد متفرق کردن مردم را کردند. تلاش نیروهای سرکوبگر این بود که در گام اول دانشجویان را به درون حصار دانشگاه بکشانند و ارتباط تظاهرات دانشجویی با توده های مردم را قطع کنند. اما دانشجویان مبارز با آنها درگیر شدند و در نقاط مختلف به جنگ و گریز پرداختند. بخشی از تظاهرکنندگان قصد اشغال وزارت کشور را داشتند، و بخشی دیگر برای حمله بسوی دفاتر روزنامه های کیهان و جمهوری اسلامی روان شدند. در هر دو مسیر درگیریهای خونینی بین راهپیمایان و نیروهای انتظامی و چاقوکشان انصار حزب الله رخ داد. خیابان حافظ، میدان تجریش، بهارستان و سه راه شاه صحنه تظاهرات بود. بعد از ظهر سه شنبه، هزاران نفر بسمت بازار بزرگ تهران حرکت کردند، اما قوای سرکوبگر به سرکوب شدید آنها پرداختند. بازاریان بالاچار تعطیل کردند. به کلانتری منطقه بازار حملاتی صورت گرفت. بانکها و پمپ بنزینها تعطیل شدند. رفت و آمد اتوبوسهای شهری مختل شد. مردم خشمگین به بانکها حمله کردند. چند اتوبوس و مینی بوس را به آتش کشیدند. تظاهرات بصورت پراکنده و جنگ و گریز تا ساعت ۹ شب سه شنبه ادامه داشت. در جریان درگیریهای این روز، تعداد بسیار زیادی دستگیر شده و به اسارتگاه های نامعلومی انتقال یافته اند.

شعارهای تظاهرات سه شنبه چه بود؟

شعارهای روز سه شنبه بیانگر عزم استوار دانشجویان مبارز به تداوم جنبش، و تعمیق آگاهی سیاسی آنها بود:
می کشم می کشم آنکه برادرم کشت!
وای به روزی که مسلح شویم!
مرگ بر استبداد!
آزادی زندانیان سیاسی بویژه دانشجویان دستگیر شده طی روزهای گذشته!
توپ، تانک، بسیجی، دیگر اثر ندارد!
خاتمی، خاتمی، حمایتت کجا رفت؟!
سید علی پینوشه، ایران شیلی نمیشه!
حکومت زور نمی خوایم! پلیس مزدور نمی خوایم!

«دفتر تحکیم وحدت» که دربر گیرنده سازمان های دانشجویی وابسته به جناح خاتمی است، بیشرمانه مبارزات روز سه شنبه دانشجویان را محکوم کرد. از روی موضعگیریها و تحرکات همین جریان، دانشجویان با هشیاری سازشی را که بین جناح های رژیم برای سرکوب جنبش دانشجویی در حال انجام است را تشخیص دادند. توهمات «دوم خرداد» در میان شلیک گلوله و گاز اشک آور و لاستیک های شعله ور رنگ باخت.

رسوائی خاتمی و متحدانش

شامگاه سه شنبه ۲۲ تیر ۱۳۷۸: مصاحبه خاتمی بعنوان رئیس شورای عالی امنیت ملی، تصویری که حامیان و مشاطه گران از او ساخته بودند را یکباره در هم ریخت. این بار دیگر خاتمی خنده پر لب نداشت. مبارزات تکان دهنده دانشجویان، نقاب «آزادیخواهی» را از چهره او دریده بود. خاتمی به سبک مقامات امنیتی به فحاشی علیه جوانان تظاهرکننده ای که طی یک هفته پشت رژیم و نیروهای انتظامی را لرزاندند برداشت و آنان را آشوبگر خواند. او ضمن تجلیل و تایید «مقام رهبری»، شعارهای جنبش را محکوم کرد و تفرقه افکنانه خواند، و تظاهرات را مخالف نظام، مخالف نظم و قانون، و مخل آسایش مردم معرفی کرد. خاتمی به دار و دسته های وابسته به رژیم اطمینان داد که نیروهای انتظامی جلوی این ناآرامی ها را خواهند گرفت و آرامش را دوباره برقرار خواهند کرد. او وقیحانه ادعا کرد که قوای سرکوبگر «بدون اعمال خشونت» با «آشوبگران» مقابله خواهند کرد! خاتمی این حرف را زمانی می زد که در خیابانهای تهران و تبریز حکومت نظامی برقرار شده و در همه شهرها نیروهای رژیم به حالت آماده باش در آمده بودند. هنوز حتی ۲۴ ساعت از ضرب و شتم وحشیانه دانشجویان توسط پلیس و انصار حزب الله به هنگام خروج از صحن دانشگاه نمی گذشت. هنوز خون ده ها دانشجوی جانباخته و هزاران زخمی بر در و دیوار بود. هنوز رژیم از ترس برافروخته شدن آتش خشم

عمومی و به قصد جلوگیری از برگزاری مراسم تشییع، اجساد آنها را به خانواده هایشان تحویل نداده بود.

مبارزات توده های دانشجویی خاتمی را وادار کرد پرده ها را کنار زند و وحدت اساسی خود را با جناح دیگر رژیم و با کل نظام جمهوری اسلامی و تخاصم اساسی اش با مردم و منافع مردم را نشان دهد. خاتمی و همدستانش علنا به نقشه کشی علیه جنبش دانشجویی مشغولند. آنها با جناح های دیگر رژیم برای حفظ منافع اساسی مشترک شان به سازش رسیدند. نشانه های این سازش در روز سه شنبه کاملاً آشکار شد:

- «دفتر تحکیم وحدت» یعنی یکی از سازمانهای دانشجویی طرفدار خاتمی، سیاست خاتمه تحصن دانشگاه را جلو گذاشت و علیه دانشجویان مبارز و شعارهای ضد رژیمی و تظاهرات رزمنده آنها موضع گیری کرد. این تشکل ارتجاعی ادعا کرد که اکثر دانشجویان خواهان مبارزه قانونی و آرام هستند. (این دروغ در حالی گفته شد که حتی رسانه های امپریالیستی مدافع خاتمی مجبور به اعتراف شدند که فقط اقلیت کوچکی از سیاست دفتر تحکیم وحدت پیروی کردند، و اکثر دانشجویان در تظاهرات غیر قانونی روز سه شنبه شرکت داشتند.)

- سخنگویان «کارگزاران سازندگی» علیه تظاهرات غیر قانونی روز سه شنبه موضع گیری کردند و آن را کار عناصر فرصت طلب «غیر دانشجوی» که مخالف توسعه سیاسی هستند، قلمداد کردند.

- ۱۵ تشکل طرفدار دولت خاتمی و «جبهه دوم خرداد» منجمله دفتر تحکیم وحدت، کارگزاران و مجاهدین انقلاب اسلامی، دعوت قبلی خود به برگزاری گرد هم آئی روز چهارشنبه ۲۳ تیر ماه در صحن دانشگاه تهران را پس گرفتند و از تظاهرات «همبستگی و امنیت» حمایت کردند.

- «جبهه مشارکت اسلامی» یعنی حزب وابستگان خاتمی، در آخرین ساعات روز سه شنبه، همگان را دعوت به شرکت در تظاهرات «همبستگی و امنیت ملی» در روز چهارشنبه ۲۳ تیر ماه کرد. فراخوان این تظاهرات را سازمان تبلیغات اسلامی، جمعیت مولفان اسلامی (یعنی رهبران انصار حزب الله) و سایر نهادهای ضربت «ولایت فقیه» صادر کرده اند! هدف از این تظاهرات، تامین «همبستگی» میان جناح های رژیم و «امنیت» برای دولت و نظام ارتجاعی حاکم است. این تظاهرات یادآور تظاهرات ساواکیها در آخرین روزهای رژیم شاه است. این تظاهرات برای مرعوب کردن توده های مردم و سرکوب جنبش دانشجویان و جوانان شورشگر طراحی شده است.

وقایع شامگاه دوشنبه در دانشگاه تهران

تظاهرات سه شنبه در فاصله چند ساعت پس از یورش وحشیانه پلیس ضد شورش و چاقوکشان حزب الهی به تجمع دانشجویان در شامگاه روز دوشنبه صورت گرفت. در حمله دوشنبه شب، دانشجویان مورد ضرب و شتم قرار گرفتند و گروهی از آنها - بویژه کسانی که رژیم حدس می زد از سازماندهان و فعالین

اصلی باشند. دستگیر شدند. این یورش به دنبال اعلام تصمیم دولت خاتمی مبنی بر ممنوعیت هرگونه تظاهرات صورت گرفت. شیوه عملیاتی مزدوران اینگونه بود که حزب الهی ها که مسلح به کلاشینکف بودند از یک ضلع به تجمع شبانه دانشجویان حمله می بردند، افرادی را بیرون می کشیدند و بشدت مضروب می کردند. سپس نیروی انتظامی وارد عمل می شد و فرد مضروب را دستگیر می کرد و درون کامیون می انداخت. بخشی از دانشجویان نیز هنگام ترک صحن دانشگاه دستگیر شدند. بعلاوه، انصار حزب الله در حول و حوش کوی دانشگاه نیز اقدام به کتک زدن و دستگیری دانشجویان کردند. در تظاهرات روز بعد، ۱۵ هزار نفر یک صدا خواستار آزادی این مبارزان شدند.

علاوه بر تهران، در استان لرستان و شهرهای ارومیه، شاهرود، رفسنجان و مشهد نیز اشکال مختلف تظاهرات و اعتراضات دانشجویی در روزهای دوشنبه و سه شنبه این هفته جریان داشت.

شعارهای تظاهرات دوشنبه

- «ای ملت آزاده، انتقام! انتقام!»
- «برکنار، برکنار، حکومت آخوندی!»
- «آزادی اندیشه، با ریش و پشم نمیشه!»
- «مردم گدائی می کنند، آخوند خدائی می کند»
- «انصار جنایت می کند، رهبر حمایت می کند»
- «بچه ها وقت قیام شد، بیست سال سکوت تمام شد!»
- «مردم چرا نشستین، ایران شده فلسطین!»

دولت های امپریالیستی چه موضعی گرفتند؟

با تداوم و گسترش تظاهرات دانشجویی و پیوستن اقشار مختلف مردم به آن، دولت های امپریالیستی که ارباب و حامی رژیم جمهوری اسلامی محسوب می شوند، دچار نگرانی عمیق شده اند. شدت گرفتن درگیریها و نامعلوم بودن تحولات آتی ایران باعث شد که سرانجام نمایندگان رسمی آمریکا، فرانسه و سوئد در روز سه شنبه این هفته موضع خود را اعلام کنند.

امپریالیسم آمریکا که طی دو ساله اخیر تبلیغات زیادی حول خاتمی و جناح به اصطلاح «میانه رو» جمهوری اسلامی براه انداخته بود، با توجه به انفجار خشم توده ها و بویژه جوانان، موضعی دو پهلو اختیار کرد. سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا ضمن طرح این نکته که «گروه کثیری از مردم ایران از ایده های نخستین خاتمی برای یک جامعه قانونمند حمایت می کنند ولی جناح مخالف می خواهد از هر راه از آن جلوگیری کند»، حمایت دولت خود از «خواسته های جوانان آزادی طلب» را اعلام کرد. در عین حال، وی در حالی که بروی کلمه «مسالمت آمیز» تاکید می کرد، گفت: جمهوری اسلامی «نباید تظاهرات مسالمت آمیز را با خشونت سرکوب کند.» (یعنی اینکه اجازه سرکوب خونین اعتراضات غیر مسالمت آمیز مردم نظیر آنچه در تبریز و روز سه شنبه در تهران رخ داد را به رژیم اسلامی می دهد!) آمریکا برای اینکه در بین

مردم برای خود اعتبار کسب کند و واقعیت حمایت دیرینه و پنهانی خود از مرتجعین اسلامی حاکم را بپوشاند، مجبور به دو دوزه بازی است. رسانه های گروهی آمریکا و مشخصا شبکه تلویزیونی «سی ان ان» که نقش زیادی در تبلیغ خاتمی در سطح بین المللی بازی کرده، در تفسیرهای چند روز گذشته خود مرتبا می کوشد جناح رقیب خاتمی را مسبب سرکوب دانشجویان معرفی کند و این واقعیت که خاتمی با جناح دیگر بر سر سرکوب این جنبش متحد است را پنهان کند.

امپریالیسم فرانسه که به تازگی موفق به عقد قراردادهای مهم نفتی با جمهوری اسلامی شده و امید بسیار دارد که جای پای محکمی در این منطقه استراتژیک جهان بدست بیاورد، در قبال خیزش کنونی لحن محافظه کارانه تری اتخاذ کرده است. سخنگوی وزارت امور خارجه فرانسه حمایت خود از دولت خاتمی را اعلام کرده و گفته است که «خواست آزادی عقیده و بیان، پیشتر توسط خاتمی مطرح شده است!» اینکه دولت فرانسه تا کجا بتواند به این نوع موضع گیری ادامه دهد بستگی به سیر تحولات سیاسی ایران دارد. ادامه و گسترش قدرتمند خیزش دانشجویان و جوانان می تواند این امپریالیستها را مجبور کند که مزورانه لحن خود را تغییر دهد.

این موضع گیری ها علیرغم تفاوتهایی که در لحن و فرمولبندی دارند، از منافع و اهداف امپریالیستی و ضد مردمی این دولتها حکایت می کند. منافع آنها با منافع توده های مردم ستمدیده و جنبشها و خیزشهای مردمی، تضاد صد و هشتاد درجه دارد.

چه کسانی عوامل بیگانه اند؟

مسخره ترین تبلیغاتی که سران کثیف جمهوری اسلامی علیه دانشجویان مبارز براه انداخته اند آن است که این دانشجویان عوامل بیگانه اند. پس از بیست سال برای اکثریت مردم ایران واضح و مبرهن شده که کلیه سران رژیم جمهوری اسلامی از سگان وفادار این یا آن قدرت امپریالیستی هستند. اینان اکثریت مردم ما را در فقر و گرسنگی نگاه می دارند ولی ثروتهای ایران را به یغما می دهند و اقتصاد را در خدمت به امپریالیستها ویران می کنند و در مقابل فرامین بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، دم تکان می دهند. کسانی این ادعا را می کنند که از روز اول به قدرت رسیدن بند نافشان به سازمانهای امنیتی و نظامی کشورهایمانند آمریکا، انگلیس، شوروی و آفریقای جنوبی و اسرائیل بسته شد. این خود جمهوری اسلامی مرتجع و نوکر امپریالیسم است که حیاتش از نظر اقتصادی و سیاسی به جهان امپریالیستی وابسته است و بدون این ارتباط و کمک قدرتهای جهانی یک روز هم نمی تواند سر پا بماند.

درود بر دانشجویان تبریز! مرگ بر جمهوری اسلامی!

تظاهرات خونین دانشجویان دانشگاه تبریز در روز یکشنبه ۲۰ تیر ماه، الهامبخش جنبش دانشجویی سراسر کشور شده است. دانشجویان تبریز در اعتراض به حمله نیروهای انتظامی به دانشجویان کوی دانشگاه تهران و در حمایت از مبارزات دانشجویی در تهران، به خیابانها آمدند. دانشجویان و مردم حامی آنها به نیروهای انتظامی، ادارات دولتی و بانکها یورش بردند. یکی از پایگاه های مقاومت بسیج سپاه پاسداران را در هم کوبیدند، خودروهای رژیم را آتش زدند، و علیه جمهوری اسلامی و سرانش شعار دادند. برای مبنای گزارشات خبرگزاریها، در جریان تظاهرات تبریز، مزدوران رژیم بسوی دانشجویان تیراندازی کردند. در نتیجه ۵ نفر کشته و بیش از ۷۰ نفر زخمی شدند. مزدوران رژیم میگویند، در جریان این وقایع، یک آخوند مرتجع بدست مردم خشمگین به قتل رسید. تظاهرات تبریز، یکی از شدیدترین و خونین ترین برخوردهای جنبش دانشجویی با قوای سرکوبگر رژیم طی مبارزات جاری به حساب می آید.

در مقابل، افراد سپاه پاسداران و نیروی انتظامی، شهر را سراسیمه به اشغال درآورده و عملاً حکومت نظامی برقرار کرده اند. بیش از ۵۰ نفر از دانشجویان دستگیر شده و نیروهای امنیتی با هجوم به خوابگاه ها در صدد دستگیری فعالین و رهبران این جنبش هستند. سپاه پاسداران اعلام کرده که انتقام خون آن آخوند را از دانشجویان خواهد گرفت. جان دستگیر شدگان با خطر جدی روبروست و باید با تمام قوا برای آزادی آنها مبارزه کرد. رسانه های گروهی رژیم، کارزار مسخره ای را علیه تظاهرکنندگان آغاز کرده و آنها را فرصت طلب و معلوم الحال و عامل بیگانه نامیده اند. اوباش حزب الله به بازار تبریز حمله برده و بازاریان را مجبور به تعطیل کرده اند. هدف آنها این بوده که مردم را به زور مجبور به شرکت در تظاهرات طرفداری از جمهوری اسلامی کنند.

بنا به اعتراف یکی از رهبران «دفتر تحکیم وحدت»، ضربه تظاهرات تبریز آنچنان قدرتمند بود که نقشه حاضر و آماده رژیم برای سرکوب همه جانبه و خونین جنبش دانشجویی را بهم ریخت و ضرب الاجل تعیین شده را به تعویق انداخت. بدون شک مبارزه تبریز بر اوج یابی و رادیکال تر شدن مبارزات دانشجویی در شهرهای مختلف تاثیر فراوان گذاشت؛ روحیه تعرض علیه مزدوران رژیم و مبارزه تا به آخر را در بین دانشجویان مبارز تقویت کرد؛ و به زودن توهم بسیاری از توده ها نسبت به جناح خاتمی یاری رساند. تظاهرات دانشجویان تبریز بعنوان یک نقطه درخشان و راهگشا در جنبش دانشجویی جاری ثبت شده است.

درود بر شورشگران قهرمان تبریز!

جاودان باد خاطره سرخ جانباختگان جنبش دانشجویی!

مرگ بر رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی و اربابان امپریالیستش!

اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) - سه شنبه ۲۲ تیر ماه ۱۳۷۸

آخرین خبر

تظاهرات «همبستگی و امنیت» رژیم در روز چهارشنبه ۲۳ تیر ماه با شکست روبرو شد. بر مبنای گزارش رسانه‌های گروهی بین‌المللی در این تظاهرات علیرغم همه تبلیغات و تهدیدات همه جناح‌های جمهوری اسلامی، فقط ۱۰۰ هزار نفر شرکت کردند. این به معنای تودهنی محکم مردم به خاتمی و خامنه‌ای و دیگر سران این رژیم جنایتکار است. این به معنای حمایت توده‌ها از دانشجویان و جوانان مبارزی است که جمهوری اسلامی را به مصاف طلبیده‌اند. جالب توجه است که رسانه‌های امپریالیستی با توجه به بی‌آبرو شدن اجباری خاتمی، کماکان می‌کوشند چنین وانمود کنند که جدال در خیابانهای تهران بین طرفداران خاتمی و طرفداران خامنه‌ای است!

نشانی ما: BM BOX 8561 LONDON WC1N 3XX U.K.

شماره فکس: 001 530 32 57 763

نشانی اینترنت: WWW.SARBEDARAN.ORG

پست الکترونیکی: SAHAR@SARBEDARAN.ORG

مردم آزادیخواه! این بولتن را هر چه گسترده‌تر توزیع کنید. آن را از طریق پست، فکس، پست الکترونیکی، اینترنت و مسافرائی که راهی ایران هستند به داخل کشور برسانید. تا آنجا که امکان دارید شماره‌های فکس و نشانی‌های پست الکترونیکی را برای ارسال اطلاعیه‌ها و بولتنهای خبری ما به ایران جمع‌آوری کنید و از طریق نشانی‌های بالا بدست ما برسانید.